

Základní škola a mateřská škola

Město Touškov

Čemínská 296

Duben 2012

2.stupeň

Touškovský časopis

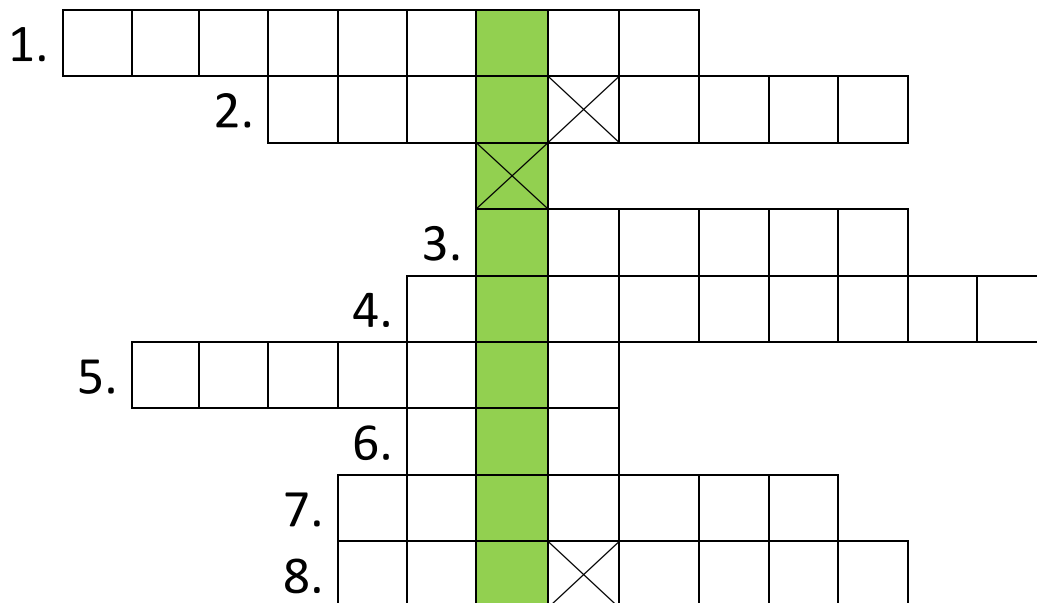
Ilustroval: Matěj BÖHM

Obsah

Anglický jazyk	2
Jak Eda s Frantou našli meteorit	3
Mezinárodní projekt InGenious	8
Přírodopis	9
Tři hladoví bratři	10
O Ježibě	11
London	12
E-Skills Week 2012.....	13
Pracovní činnosti	15
S Václavem v kuchyni.....	16
Jarní prázdniny u žáků 5. ročníku.....	17
Kluci v akci	18
Easter	19

Anglický jazyk

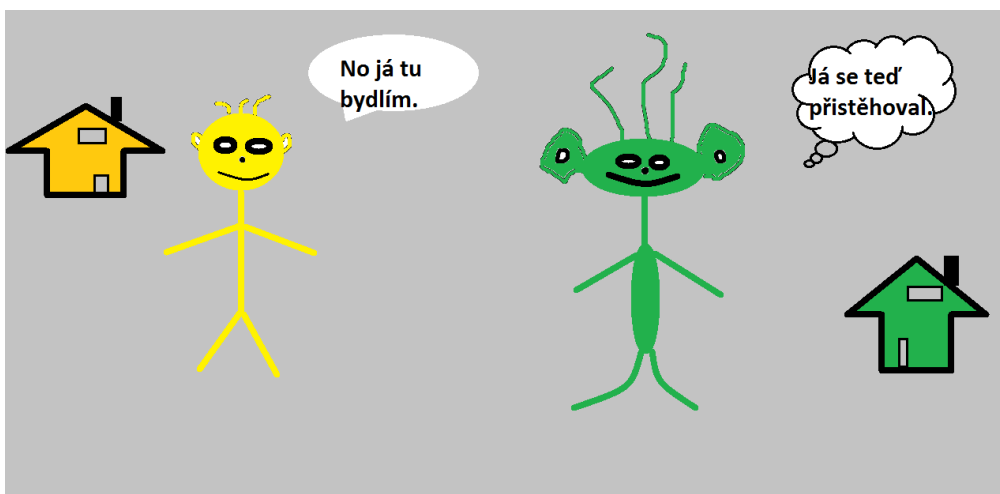
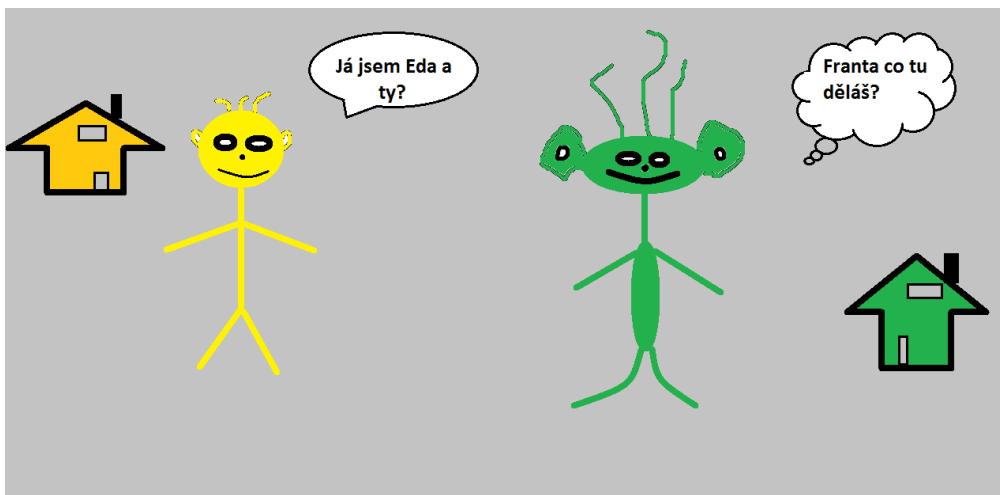
1. *program*
2. *jedináček*
3. *budoucnost*
4. *nebezpečný*
5. *vítej*
6. *vyhrát*
7. *vesnice*
8. *klášť vajíčka*

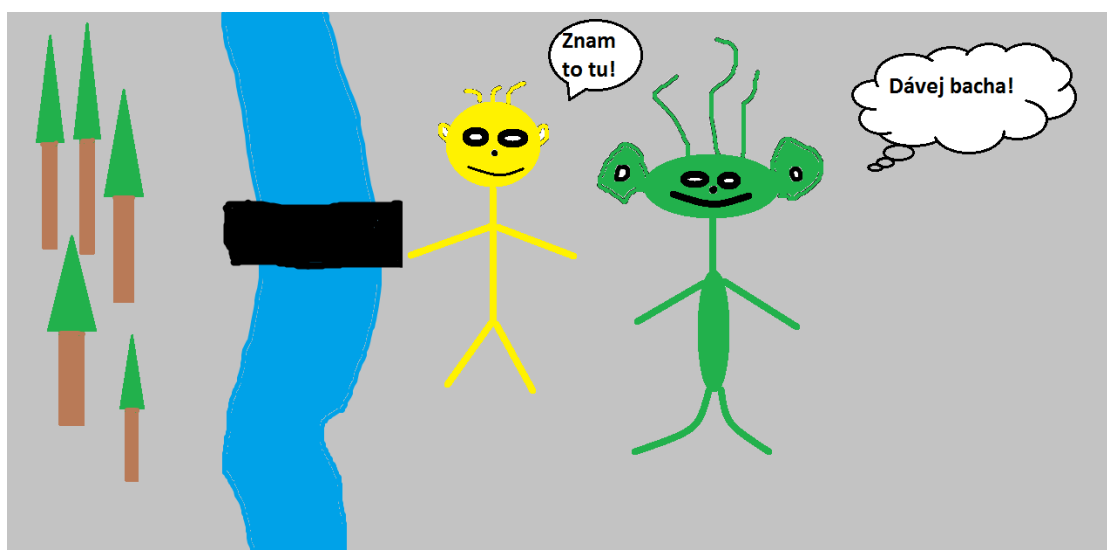
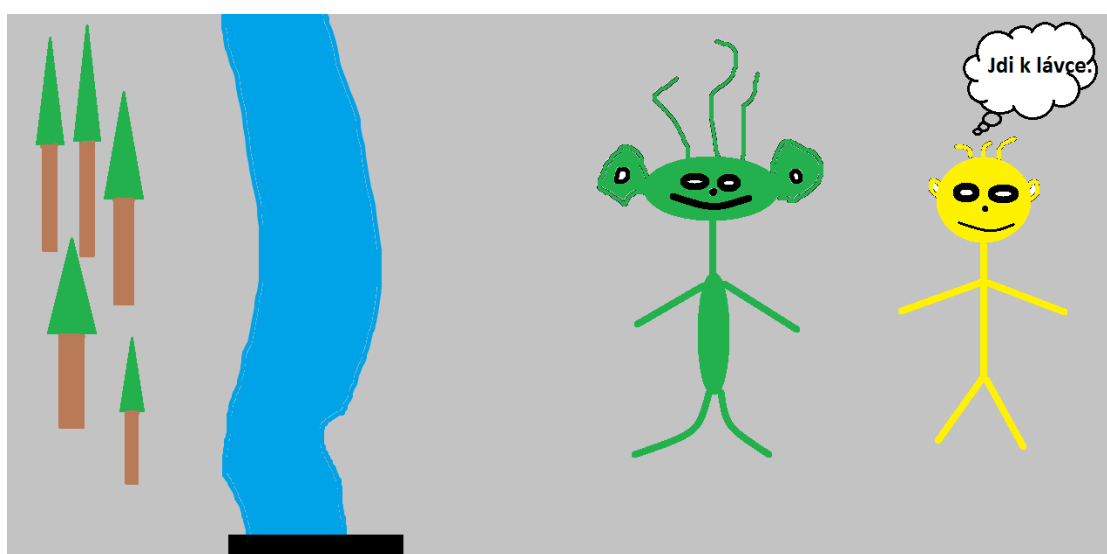
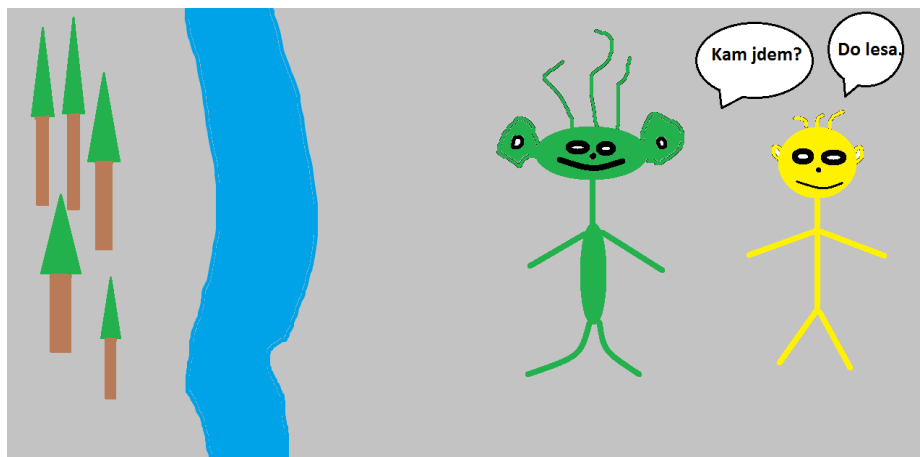

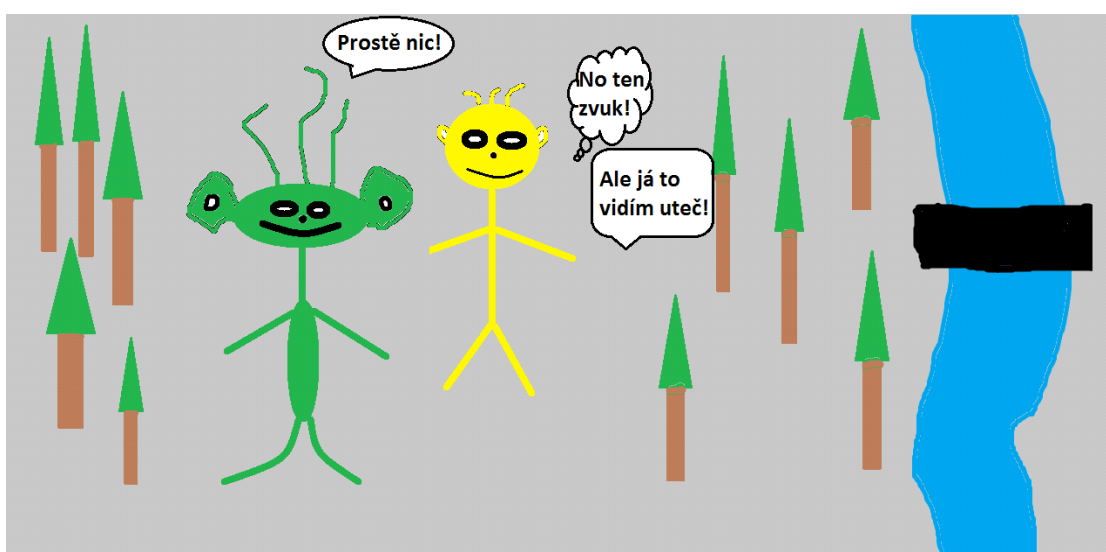
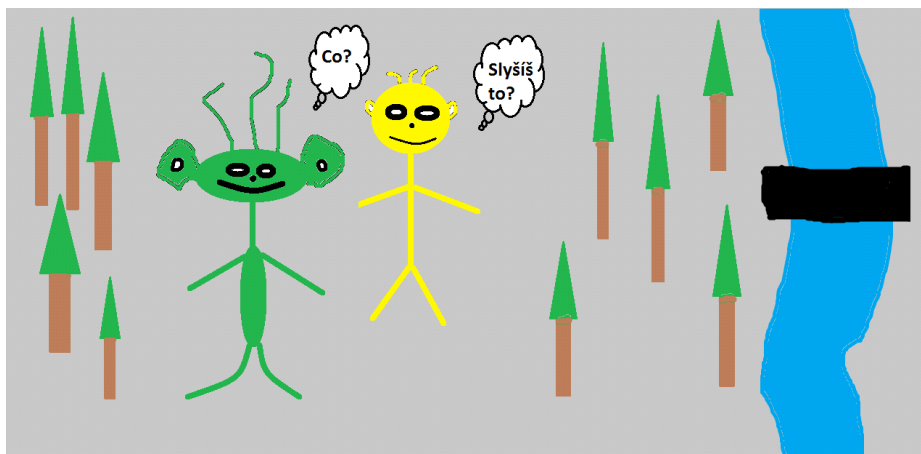
Tajenka: I love

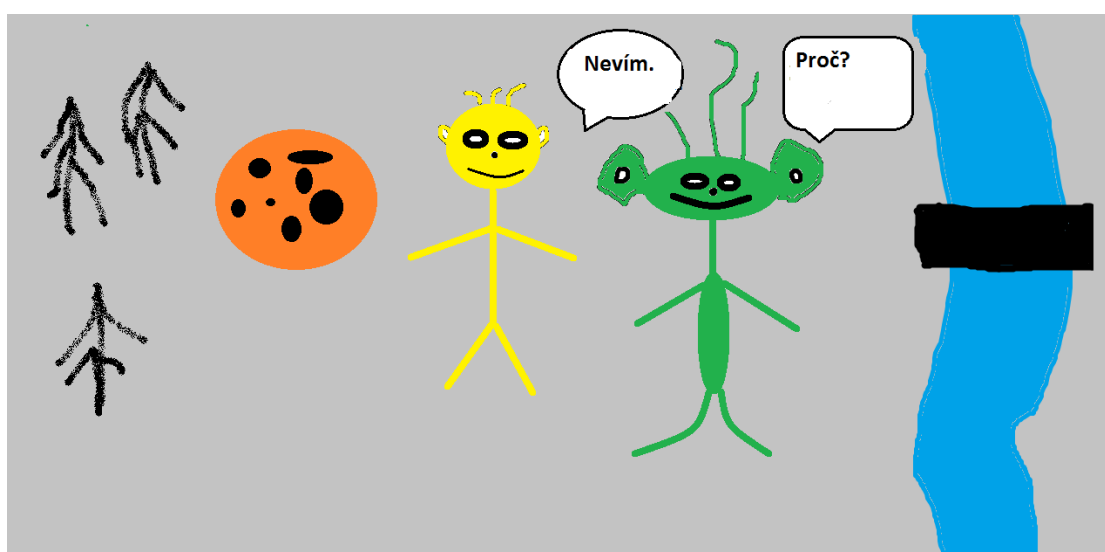
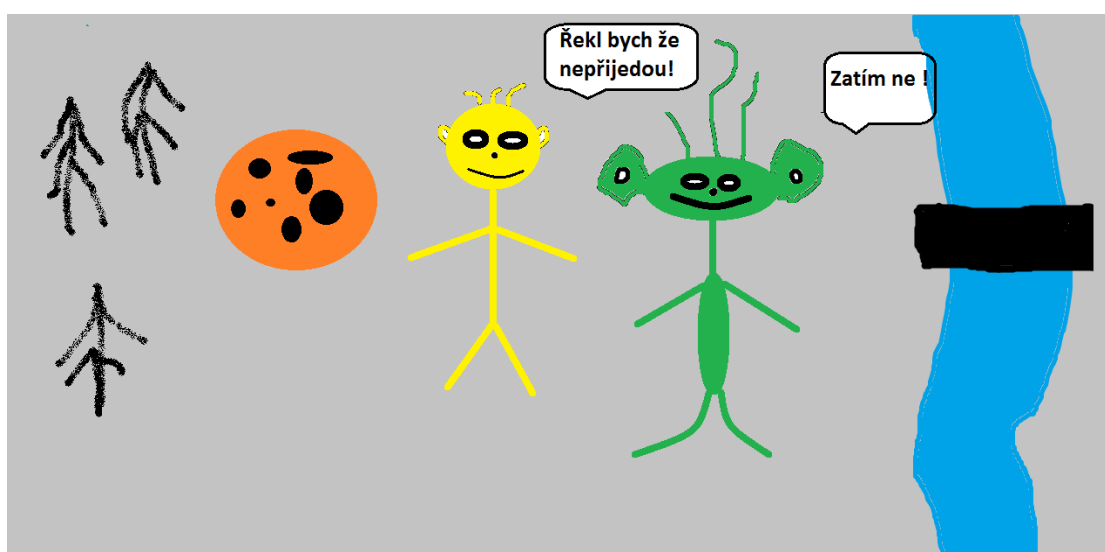
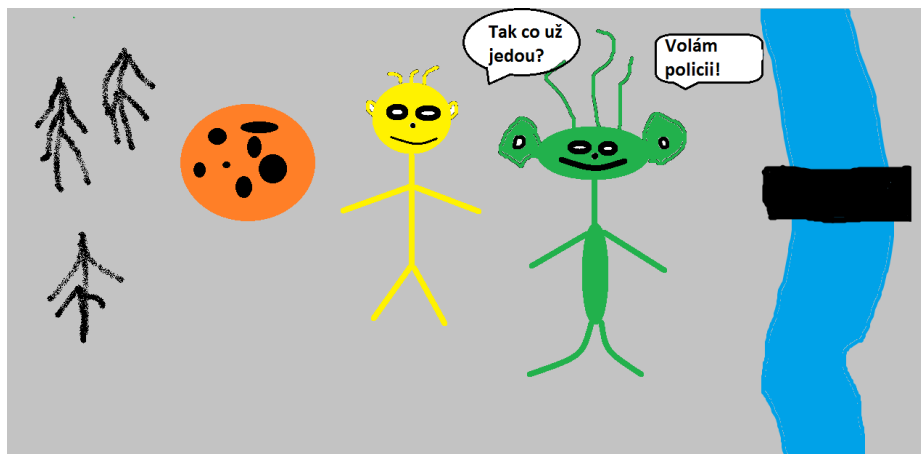
Petra BARTŮŇKOVÁ

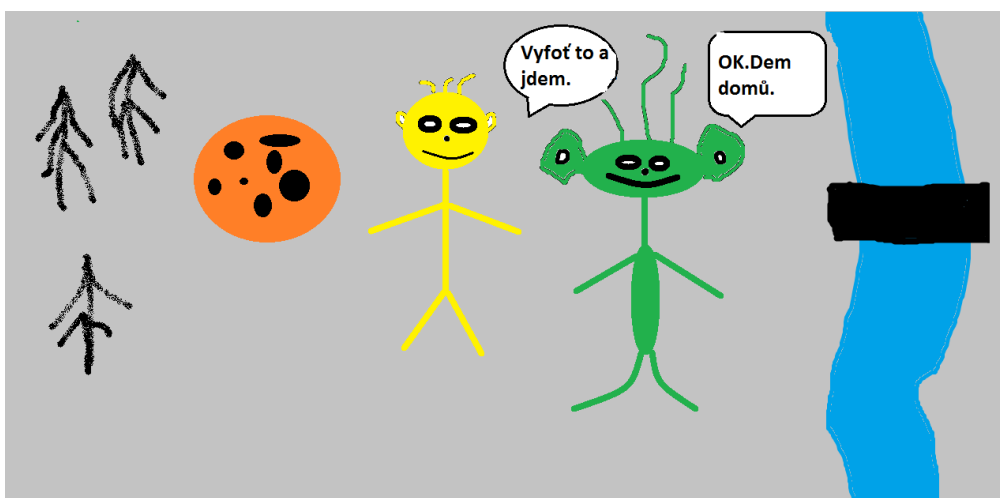
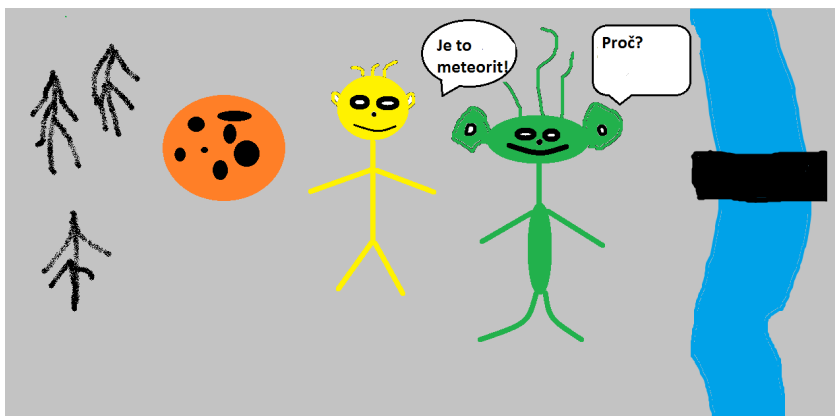
Jak Eda s Frantou našli meteorit

Václav BOZDĚCH, Jan MAŠEK

Mezinárodní projekt InGenious

Zvyšujeme spolupráci škol a podniků

10 českých škol se v letošním školním roce zúčastní mezinárodního projektu InGenious. Jednou z těchto pilotních škol je i Základní a mateřská škola Město Touškov. Cílem tohoto projektu je posílit propojení mezi výukou přírodovědných oborů ve školách a praktickým profesním uplatněním mladých lidí v této oblasti. Projekt chce podpořit rozvoj výuky matematiky a přírodovědných předmětů tak, aby mladí lidé ve školách získávali dovednosti, které budou následně potřebovat ve své praxi. Projekt koordinuje European Schoolnet (EUN) a European Roundtable of Industrialists (ERT). Kromě České republiky je do projektu zapojeno dalších 15 zemí. Úkolem vyučujících bude otestovat výukové moduly vytvořené firmami a podniky, které jsou do projektu zapojeny. Roli koordinátora českých učitelů plní Dům zahraničních služeb (DZS).

V rámci tohoto projektu se na naší škole odučí dva výukové moduly, které pro nás připravily některé velmi známé firmy, například VOLVO, NOKIA, MICROSOFT, INTEL atd. Žáci 8.B si pomocí online her vyzkouší matematiku v praxi. První z těchto modulů nese název SKOOOL FOOTBALL. Při výuce procvičíme znalosti z matematiky, biologie, fyziky, ale také z anglického jazyka – celá tato hra je v angličtině. Druhý modul se jmenuje STRONG TRUCK. Tento modul nám ukáže matematiku a fyziku v praxi.

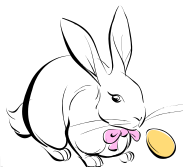
Podrobnější informace a fotografie z hodin naleznete na našich webových stránkách po skončení projektu: www.skola.touskov.cz

Tři hladoví bratři

Žili, byli tři bratři. Žili, byli v důchodáku! Jeden byl Bob, druhý Bobek a třetí Bobák. Bob byl ekonom, Bobek byl agresor a Bobák byl ajťák. Velice rádi vařili a samozřejmě jedli a pili, na co přišli. Kuchtili také pro důchodce, kteří byli velice vybíraví.

Jednou si poručili domácího zajíčka na tvrdo s vejci na měkko. Pan Bob řekl, že to nejde, ale pan Bobek se hádal, že jde a pan Bobák přikývl. A dodal, že budeme potřebovat tyto ingredience:

Zajíčka	Vajíčka	Bobkový list	Sůl
Bazalku	Zelí	Kari	Zeleninu
Ovoce	Salám	Sír	Trpělivost

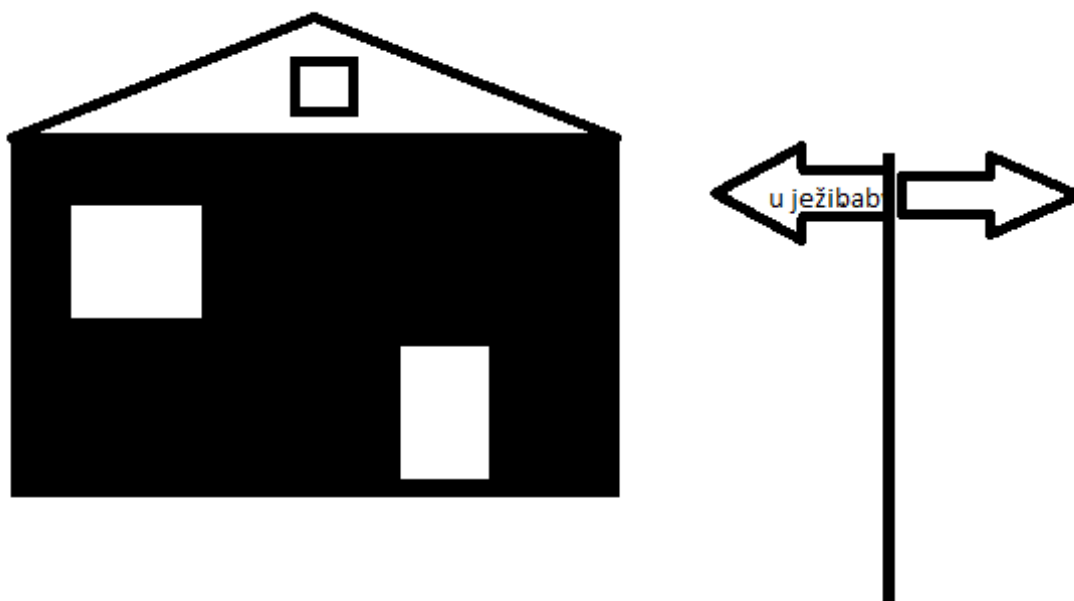
Tak začali. Z pokoje bylo slyšet plno nadávek a výkřiků a výbuchů, poté vyšel pan Bobek a oznámil, že je dokonáno. Vyšli všichni úplně bílí, zpocení a utahaní. Pan Bobák zjistil, že nemá prst. Tak hledali v kuchyni a našli ho v jedné porci místo mrkvičky. Řekl: „To se stává“.

Začali podávat. „Velký talíř – na němž bude králíček, dáme doprostřed,“ řekl Bob. Bobák přikývl a dodal, že kolem něj budou talíře se zeleninou. A nakonec všichni vítězně vykřikli: „Jdeme pro dědy!“ Dědové přišli a sedli si. Koukali na sebe a z ničeho nic se vrhli na jídlo. Když dojedli, vstali a děkovali: „Tak dobré jídlo jsme nikdy nejedli“. Zbylo toho dost, a tak se nacpali i bratři a chutnalo jim!

Jan MAŠEK, Václav BOZDĚCH

O Ježibě

Byla jednou jedna ježibaba a ta měla chalupu a ta chalupa byla celá z čokolády. Té ježibabě je 200 let. Pepíček a Alenka byli právě na houbách, když uviděli chalupu celou z čokolády. Pepíček dostal hlad, a tak si kousek ulomil. Za pár minut už snědl celé okno i dveře. Když se najedl, vyšla ježibaba. Pepíček se lekl a vyskočil na nohy. Ale ježibaba mu nabídla, aby šel dovnitř. Pepíček dostal znovu hlad, a tak šel. Alenka taky narazila na chalupu, šla se tam podívat a uviděla tam Pepíčka, jak se cpe. Alence se ježibaba nezdála, ale Pepíček pořád jen jedl a jedl a Alenku vůbec neposlouchal. Až když ježibaba Pepíčka zavřela do klece, uvědomil si, že je zlá. Když se Pepíčka a Alenku pokusila ježibaba sníst, tak jí utekli.

Pavel REITMAIER

London

Po dlouhé a náročné cestě v autobusu se návštěva Londýna velice vydařila. Už když jsme dorazili do Londýna, bylo hezké počasí.

Sice po ránu byla trochu zima, ale dopoledne se oteplilo. První den jsme stihli vše, co jsme měli v plánu. Po procházce kolem Westminster Abbey, Big Ban, Downing Street jsme přes St James's park došli k Buckingham Palace a tam si nemohli odpustit řízečky. Po řízečkové svačince nás ještě čekalo Trafalgar Square, samozřejmě Nelson's Column a čtyři lití lvi a The National Gallery. Další zastávka byla na Piccadilly, kde jsme měli více než hodinový rozchod. No a co myslíte? Šli jsme nakupovat!!! Přes Chinatown do London Transport Museum. Nakonec London Eye včetně 4D kina. Vysoké 136 metrů, ze kterého je vidět na 60 km. Konec dne završil večer a noc v

anglických rodinách. Někdo se bál, někdo se těšil, pro někoho to bylo zábavné, pro někoho zase ne, ale co?!?! Nikdo si nestěžoval.

Druhý den jsme začali dopolední prohlídkou musea Madame Tussauds. Viděli jsme voskové figuríny známých osob jako třeba: Lady GaGa, Michael Jackson, Beyonce, Rihanna, Jack Sparrow, Barack Obama, Whoopi Goldberg, Queen Elizabeth II., Prince William, Prince Charles, Princess Diana, Tiger Woods, George Clooney a mnoho dalších. Po obědě před museem Madame Tussauds jsme se odebrali k Tower Of London, kde jsme strávili většinu odpoledne. Zhlédli jsme korunovační klenoty, brnění, meče a různé starožitnosti.

Jako poslední: cesta lodí na Greenwich, procházka parkem k Nultému poledníku. V podvečer na nás čekal náš DRAHOCENNÝ autobus, který nás bohužel odvezl domů!

Jakub KRÁL

E-Skills Week 2012

ZŠ a MŠ Město Touškov se stala partnerem evropské kampaně za počítačovou gramotnost European e-Skills Week 2012 (Evropský týden IT dovedností 2012). Za realizaci kampaně zodpovídá organizace European Schoolnet a DigitalEurope, v České republice aktivity „European e-Skills Weeku 2012“ koordinuje Dům zahraničních služeb.

Cílem kampaně je zvýraznit a propagovat již existujících či nové aktivity a projekty v oblasti informačních a komunikačních technologií (ICT) nejen ve vzdělávání. Kampaň se snaží přitáhnout pozornost mladých lidí k profesím využívajícím ICT a motivovat je ke studiu IT a technických oborů obecně.

Žáci 9. ročníku naší školy se účastní této kampaně v rámci projektu Kruhy v obilí, který je zaměřený na matematiku a informatiku.

1. vyučovací hodina

Prvním úkolem žáků bylo vyhledat informace a fotografie k danému tématu. Pročíst a zaměřit se na možnost

vzniku takového kruhu v obilí. Žáci, kteří potřebné informace zjistili, se mohli vrhnout na další úkol - vytvořit prezentaci v programu Microsoft Office PowerPoint. První snímky této prezentace obsahovaly několik

obrázků, popis a hlavně osobní názor žáka na původ tohoto jevu. Názory našich žáků se lišily, ale je nutno dodat, že někteří projeví svůj názor velmi originálně.

2. vyučovací hodina

Cílem druhé hodiny tohoto projektu bylo vytvořit vlastní návrh kruhu v obilí. Tady žáci využili nejen inspiraci získanou na internetu, ale hlavně svoji fantazii. Program, ve kterém návrh vytvářeli, se nazývá GeoGebra.

GeoGebra je dynamická geometrie, která zvládá vše, od konstrukcí, přes výpočty až po grafy a umí i práci s funkcemi. Pro svůj návrh žáci používali hlavně kružnice, přímky, úsečky a mnohoúhelníky.

3. vyučovací hodina

Úkolem žáků bylo dokončit již započatý návrh v programu GeoGebra. Ti žáci, kteří byli se svým návrhem spokojeni, se mohli vrátit ke své prezentaci v programu Microsoft Office PowerPoint, kde představí svůj vlastní návrh. Na dalších několika snímcích prezentace žáci ukáží postup, jak vytvářeli - rýsovali svůj kruh v obilí.

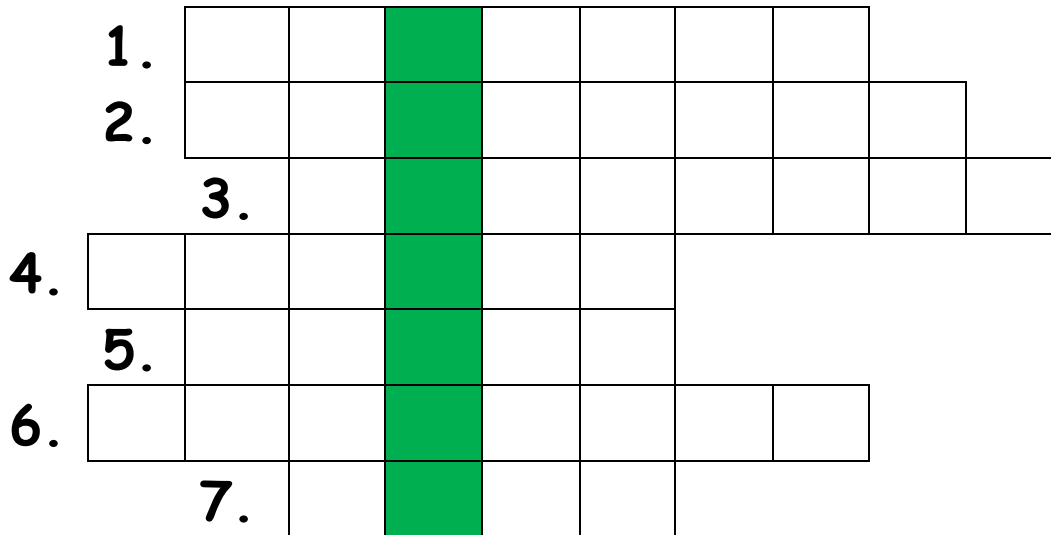

4. vyučovací hodina

Čeká nás poslední vyučovací hodina, kde každý žák představí svoji práci před svými spolužáky. Nejlepší práce v každé třídě bude ohodnocena dárkem. A jelikož bojujeme za počítačovou gramotnost, ocenění získají dárky, které s počítači úzce souvisí.

Pracovní činnosti

1. SLEPIČKA SNÁŠÍ ?
2. POKRM ZE „SVÍČEK“
3. JEDNA DVĚ HONZA JDE, NESE PYTEL MOUKY, BÁBA SE RADUJE, ŽE BUDE MÍT (JEDNO Z NEJLEPŠÍCH JÍDEL)
4. DLOUHÉ NUDLE + KEČUP + SÝR =
5. JE TO KULATÉ A SLADKÉ
6. PEČENÁ (PTÁK)
7. BRAMBORY ROZŠŤOUCHANÉ ...

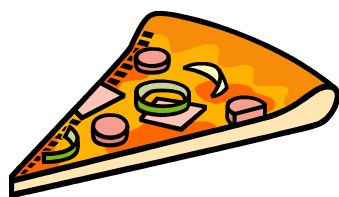
Tajenka:

Mája DOLEJŠOVÁ

S Václavem v kuchyni

Profesionální příprava pizzy s kuchařem Vénou .

Nejprve prohlédne potřebné pomůcky a připraví suroviny, pak teprve začne. První na řadu přijde válcování těsta. Když je listové těsto rozválené po celém plechu, přijde na řadu rajský protlak, který Věna jemně roztírá po celém povrchu těsta. Následuje pečlivé pokládání vysočiny

a šunky z Vodňanských drůbežářských závodů . Dále se pokládá sýr, pečlivě zakoupený v místní jednotě. Dochutíme podle Věnovy chuti. Teď jen

upéct a dát Věnovi zkonsumovat .

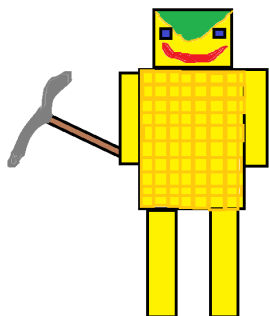
Listové těsto	1 ks
Rajský protlak	1 ks
šunka	15 koleček
vysočina	50 koleček
sýr	15 plátků
Ostatní ingredience	Podle chuti (cibule, houby...)

Tomáš PANÝREK, Vítek ŠMÍDL

Jarní prázdniny u žáků 5. ročníku

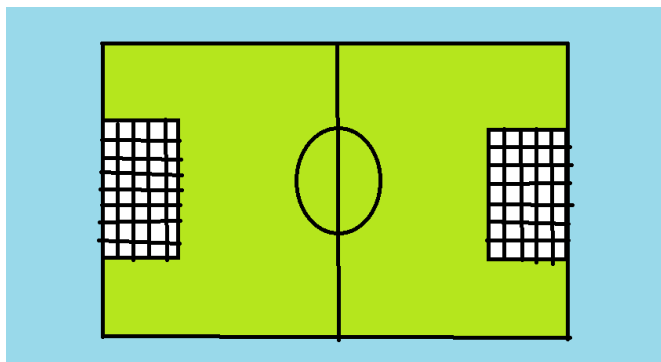
Co jsem dělal o jarních prázdninách???

O jarních prázdninách jsem pomáhal babičce na zahradě: převážel jsem kompost, opravoval plot a sázel česnek. Babi měla skvělý nápad, když je na zahradě tolik místa, tak budeme mít králíky a slepice. Hodně jsem se zapotil. Pak jsem šel domů, tam jsem hrál na počítači novou hru TITAN GUEST IMORTAL THRONE, moc mi to jde. V sobotu ráno jsme jeli do Křimic se šrotem. Odpoledne jsem se zúčastnil karnevalu, šel jsem za myslivce ve strejdově mysliveckém kabátu.

Marek BARTŮŇEK

Co jsem dělal o jarních prázdninách???

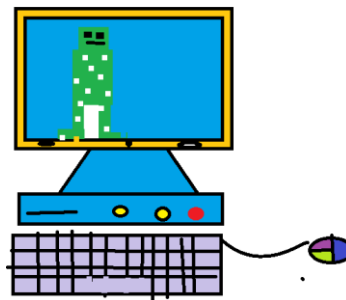

Hodně jsem byl venku, hrál si s bráchou a se psem. Byl jsem s tátou na kole u babi a u dědy. Hrál na PC, chodil s kamarády na hřiště. Taky jsem byl na horách a v bazéně. A dokonce jsem se i učil. Chodil jsem za kamarády. A stále jsem chodil ven a ven a ven a ven. Skoro pořád jsem byl doma. U babi a dědy jsme byli na masopustu a sekal dříví. A už byl konec prázdnin. Škoda...

Matěj BÖHM

Co jsem dělal o jarních prázdninách???

Byl jsem pár dní u babičky. U babičky jsme šli do lesa. Hráli jsme karty, ale většinou jsem se díval na televizi. Potom jsem odjel domů. Když jsem přijel, byli u druhé babičky bratrance. Hned jsem za nimi šel. Byli jsme na počítači a potom jsme hráli šachy. Druhý den jsme šli na hřiště, kde jsme hráli fotbal. Potom odjeli a už byl konec jarních prázdnin. Dále byl karneval, kterého jsem se bohužel neúčastnil.

Pavel VYŠATA

Kluci v akci

Jedno krásného odpoledne si kluci z touškovské školy usmyslili, že si upečou pizzu s feferonkami. Takže se vydali zeptat do pečovatelského domu, jestli mají volnou kuchyni. Na pizzu si připravili :

1 listové těsto	Koření: pepř,sůl dle chuti	Salámy dle chuti
Rajčatový protlak	Sýr dle chuti	Feferonky dle chuti

Vše si vyložili na stůl. Zapomněli si sýr a šli si ho koupit do obchodu. Jenže kluci nevěděli, jak se dělá pizza a dali sýr na těsto jako první. A pak dali na sýr rajčatový protlak. Nakonec pizzu vyložili salámy. Zapomněli na koření a na feferonky. Pizzu strčili do trouby a upekli. Mezitím si pustili televizi a zapomněli na pizzu. Vyndali ji po 50 minutách hodně černou. Ochutnali ji a vyplivli pizzu zpátky na talíř. Rozhodli se, že si pizzu objednájí z nedaleké restaurace Velký Špejchar. Nemohli se shodnout, jakou pizzu si dají. Každý si dal jinou čtvrtku podle libosti a všichni byli spokojeni.

Jaroslav ŠEVČÍK, Martin SAK, Adam JÁNEK

Easter

It happened in our parents house at Easter. Me and my sister (we both were 13 years old) woke up and we were looking forward to the upcoming day. If we only knew what will happen...We came to the kitchen, Dad wasn't there, that was strange, he always woke up before us. So we sat on the chairs and we were eating the breakfast. We had eggs and toasts - we could choose.

Suddenly we heard that someone was going down the stairs quite slowly. It was dad, we calmed down, but he looked...strange, he had dark circles under his eyes and expression that I have never seen on him. It was like his mode was changed. For a small while, just for a glimpse, I noticed a confusion and a terrible fright in his eyes, but it was quickly replaced by calm and emotionless expressions. "Good morning kids" he said but he spoke like from a dream, without tone in his voice, without any emotion you couldn't know anything from it.

We visited this place every Easter. Dad always created a route for us to follow and at the end there was a big bunny, dad made it from clothes and such things. But before two years our mum died and dad almost didn't bear it. But he got over it and cared for us like ever before.

After the breakfast, he said: "we're going immediately", he's never gone with us, he has waited at the end of the route. So we went out and we took only some bag and something to drink. When I was closing the door I noticed that father's eyes got a

dark purple colour and his skin on the neck was...cracking. But before I've said anything he shut the door. So we went along the route. It led through a forest. We found some things there - sweets, chocolate bunnies and all these nice things. When we got over a half of route, something changed and we started to find some letters. But there were letters which dad sent to mum! I didn't read them. They would only bring up bad memories to me.

Suddenly my sister started to scream, she found traces of blood on the road. I quickly ran to her, she sat on the ground and I tracked the blood. It led to the forest. Over 6 steps it ended in a rabbit hole. I didn't want to do it but I was interested in what I have just found. I reached in with my hand there was something soft. I grabbed it and pulled it out, but instantly I threw up. It was human hand! When I looked closer, it looked like female hand and it was holding something, another letter. This letter was so sad. Dad said goodbye in it to mum. There was something about her disease and that he knew she couldn't survive that. I threw the letter away and ran back to my sister.

I wanted to see dad and tell him everything. So we continued to the end of the route. The end was at the little pile of rocks, it was creating into a half-circle, but we looked with horror what or who was there? There wasn't bunny. On the biggest rock there was a body which resembled a rabbit, but it was made from bodyparts of deers and other animals. It was a very cruel joke from the creature that stood before

us. "Welcome Kids..." it said with irony and stripped last piece of skin from its face. It was a woman, but she was bold with dark purple eyes and horns. Her skin was dirty blue. Around the chest she had wrapped some pieces of cloth, but it covered only the Brest. She had a beautiful skirt, decorated with some strange jewelery, down from her waist. In spite of her terrible appearance, she was attractive. When I got over that shock I asked her "Who are you?" She looked on me like on some slave of hers "I am waiting to you, mortals. Your father was so excited to see me, but I forgave him that he wanted to know: who I am. The few can see me anymore. I am desire whatever you, mortals crave for, I can provide."

She said with smile and raised her hand up. Then I noticed fathers wedding ring! "What have you done to our father?" I asked. "I have seen his lonnelinnes, his crave for your mother, for his loving family and so I offered him his love. I wanted his body and soul for one night with his wife and he agreed", he answered to me.

"You're lying..." I couldn't believe it. It was impossible. Suddenly I felt her hands on my head. She looked on me and my sister, almost like our mother. She said: „Now...it's time to die“.

Zde najdete překlad povídky z předchozí strany

Stalo se to o Velikonocích u nás doma. Mně a sestře bylo 13, vstali jsme a těšili jsme se na nadcházející den, když jsme věděli, co se bude dít. Přišli jsme do kuchyně, táta tu nebyl, to bylo divné, vždycky vstával dříve než my, tak jsme se posadili a snídali. Měli jsme vajíčka a toust, takže jsme si mohli vybrat. Najednou jsme zaslechli, jak potichu a pomalu jde někdo ze schodů. Uklidnili jsme se, byl to táta, ale vypadal divně. Měl tmavé kruhy pod očima, a ten výraz... Nikdy jsem ho u něj neviděla. Vypadal, jako kdyby se měnil. Na chvílku jsem si všimla strašného zděšení v jeho očích a také zmatku. Ale bylo to rychle zaměřeno výrazem klidným a citlivým. Řekl : „Dobré ráno, děti“, ale mluvil jako ve snu - bez tónu hlasu, bez pocitů.

Chodili jsme tam na to místo každé Velikonoce. Táta nám vždycky připravil cestu, my jsme ho následovali a šli za ním. Na konci byl velký zajíc, táta ho udělal z hadrů a podobných věcí. Ale před dvěma lety máma umřela a táta to nesl špatně. Ale on to překonal a pečuje o nás jako předtím. Po snídani nám řekl, ať hned vyrazíme, nikdy tam s námi nebyl, čekal na konci cesty. Tak jsme šli ven, vzali jsme si s sebou batoh a něco k pití. Když jsem zavíral dveře, všiml jsem si jeho

tmavých očí a jeho kůže byla popraskaná. Ale neřikal jsem nic. Zavřel jsem dveře. Tak jsme se vydali po cestě. Když jsme si to mířili lesem, tak jsme našli sladkosti, čokoládové zajíčky a podobné věci. Když jsme se dostali za půlku cesty, něco se změnilo. Začali jsme nacházet nějaké dopisy. Byly to dopisy, které táta poslal mámě. Nechtěl jsem je číst, vzbudilo by to špatné vzpomínky, tak jsem je jen sebral. Ale potom moje sestra začala křičet. Narazila na stopy krve. Rychle jsem jí uklidnil. Posadila se na zem a já šel po stopách krve. Vedly až k lesu. Po 6 krocích mě to dovedlo k zaječí díře, nechtěl jsem to dělat, ale byl jsem zvědavý, co v té díře najdu. Sáhl jsem tam rukou, bylo tam něco měkkého. Uchopil jsem to a vyndal to, ale hned jsem to zahodil. Byla to lidská ruka. Podíval jsem se blíže, ta ruka byla ženy a držela další dopis. Bylo to smutné, táta tam napsal mámě sbohem. Bylo tam něco o její nemoci a on věděl, že to nemůže přežít. Zahodil jsem to a běžel zpět. Chtěli jsme vidět tátu, říct mu všechno, takže jsme pokračovali do konce. Konec byl na hromadě kamení. Byl tu utvořen půlkruh, ale my jsme se s hrůzou dívali, kdo nebo co tam bylo. Nebyl tu zajíček!! Na největším kameni bylo tělo, které bylo podobné zajíci, ale bylo udělané z kusů těl jelenů a ostatních zvířat. Byl to krutý žert. Ze začátku to stálo před námi. “Vítejte děti,” řekla ironicky

a strhla si poslední kousek kůže ze svého obličjeje. Byla to plešatá žena s tmavě fialovými očima a měla rohy, její kůže byla špinavě modrá. Okolo hrudi byla zabalená kouskem látky, ale měla to pouze kolem prsou. Od pasu dolů měla krásnou sukni, dekorovanou nějakými divnými symboly. Přes celé tělo měla hodně zlatých šperků. Navzdory svému hroznému vzhledu jsem ji považoval za atraktivní. Když jsem se dostal z toho šoku, zeptal jsem se jí: “Kdo jsi ?“ Podívala se na mě, jako na nějakého jejího otoka. “Čekala jsem na tebe, smrtelníku. Váš otec se tak těšil, že vás uvidí. Ale prominu vám to, že nevíte, kdo jsem. Jen málo lidí mě může vidět znovu. Jsem touha, cokoliv vy si přejete, já mohu poskytnout. “Řekla to s úsměvem a pozvedla ruku vzhůru. Potom jsem si všiml otcova snubního prstenu. “Co jsi udělala mému otcí?“ “Viděla jsem ho osamělého, s touhou po tvé matce ,láskou k rodině, a tak.. “Nabídla jsem mu, aby se s ní na jednu noc miloval.“ “Ty lžeš! Nemůžu tomu uvěřit, to je nemožné. “Náhle jsem ucítil dotek její ruky na mojí hlavě. Podívala se na mě a na sestru, skoro jako moje matka a řekla: “Teď ..je čas zemřít.“

Autor: David HALOUSKA

Český překlad: Hanka DOBIÁŠOVÁ, Ludvík POLATA

Darja FOLTÝNOVÁ